

Pagaidu versija

ENERĢLADVOKĀTA

PRĀTA PIKAMĒS [PRIIT PIKAMĀĒ] SECINĀJUMI,

sniegti 2020. gada 14. maijā (1)

Lieta C-235/19

United Biscuits (Pensions Trustees) Limited,

United Biscuits Pension Investments Limited

pret

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu departaments), Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolikumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Apdrošināšanas darījumu atbrīvojums no nodokļa – Pensiju fona pārvaldības pakalpojumi, ko pilnvarotajam sniedz ieguldījumu pārvaldītāji – Arodpensiju shēma – Agrākā valsts nodokļu prakse, saskaņā ar kuru tiek nošķirti subjekti, kam finanšu uzraudzības iestādes ir izsniegušas licenci apdrošināšanas darbību veikšanai, un subjekti, kam nav šādas licences

1. Šī lieta, ko izskata *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu departaments), Apvienotā Karaliste) un kas ir ierosināta starp sabiedrības *United Biscuits (UK) Ltd* arodpensiju shēmas pilnvarotajiem un *Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs* (Apvienotās Karalistes iekšmumi un muitas dienests), attiecas uz ieguldījumu pārvaldības pakalpojumu kvalifikāciju šīs sabiedrības arodpensiju shēmas administrēšanas nolūkā, lai piemērotu PVN.

2. Prasītājas pamatlietā, *United Biscuits (Pension Trustees) Ltd* un *UB Pension Investments Ltd*, ir attiecīgi, pirmkārt, arodpensiju shēmas, kas ieviesta attiecībā uz sabiedrības *United Biscuits (UK)* darbiniekiem, pilnvarotā un, otrkārt, *UB Pension Investment Fund*, kas ir bijušais šīs sabiedrības kolektīvo ieguldījumu fonds, kurā laikposmā no 1989. gada līdz 2006. gadam tika ieguldīti pensiju shēmas aktīvi, pilnvarotā.

3. Šajā lietā tiek uzdots jautājums, vai ieguldījumu pārvaldības pakalpojumi, kas sniegti šai arodpensiju sistēmai, var tikt kvalificēti kā "apdrošināšanas darījums" Sestās direktīvas 77/388/EEK (2) (turpmāk tekstā – "Sestā direktīva") 13. panta B daļas a) punkta un Direktīvas

2006/112/EK (3) 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē un tādējādi ir atbrīvoti no PVN.

I. Atbilstošās tiesību normas

A. Savienības tiesības

1. PVN tiesiskais regulējums

4. Saskaņā ar Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu PVN uzliek "pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dalībvalstīs teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rēķina kā tās".

5. Šīs tiesību norma atbilst Sestās direktīvas 2. panta 1. punktam, kas bija piemērojams līdz 2006. gada 31. decembrim.

6. Direktīvas 2006/112 131. pants, kas ir ietverts šīs direktīvas IX sadaļas "Atbrīvojumi" 1. nodaļā "Vispārīgi noteikumi", kurā identiski ir pārņemts Sestās direktīvas 15. panta pirmais teikums, ir noteikts:

"Šīs sadaļas 2. līdz 9. nodaļā paredzētos atbrīvojumus, neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro saskaņā ar noteikumiem, ko dalībvalstīs pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieļautu nekādu iespējamu krāpšanu, izvairīšanos un āunprātīgu izmantošanu."

7. Direktīvas 2006/112 IX sadaļas 3. nodaļā "Atbrīvojumi citām darbībām" ietvertā 135. panta 1. punktā ir paredzēts:

"1. Dalībvalstīs atbrīvo no nodokļa šādas darbības:

"a) apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas darbības, tostarp ar tiem saistītus pakalpojumus, ko veic apdrošināšanas mērķi un apdrošināšanas aģenti;

[..]"

8. Šī norma atbilst līdz 2006. gada 31. decembrim piemērojamās Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punktam.

2. Regulējums, kas attiecas uz apdrošināšanu

a) Pirmā nedzīvības apdrošināšanas direktīva

9. Padomes Pirmās direktīvas 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana (4), kura grozīta ar Padomes Direktīvu 84/641/EEK (1984. gada 10. decembris) (5) (turpmāk tekstā – "Pirmā nedzīvības apdrošināšanas direktīva"), pielikumā bija noteikts:

"A. Risku klasifikācija atbilstīgi apdrošināšanas veidiem

[..]

18. Palīdzība

Palīdzība personām, kas nonākušas grūtības ceļojumu laikā, esot prom no mājām vai arī esot prom no pastāvīgās dzīvesvietas.”

b) **Pirmā dzīvības apdrošināšanas direktīva**

10. Padomes Pirmās direktīvas 79/267/EEK (1979. gada 5. marts) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešajā dzīvības apdrošināšanā (6) [šeit un turpmāk neoficiāls tulkojums], kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/12/EK (2002. gada 5. marts) (7) (turpmāk tekstā – “Pirmā dzīvības apdrošināšanas direktīva”), 1. pantā bija paredzēts:

“Šī direktīva attiecas uz pašnodarbinātības uzskāšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas jomā, ko veic sabiedrības, kuras reģistrētas vai vālas darboties dalībvalstīs kādā no turpmāk minētajām nozarēm:

1. Šādu veidu apdrošināšana, kas veicama uz līguma pamata:

a) dzīvības apdrošināšana [..];

b) māža rentes apdrošināšana;

c) papildu apdrošināšana, ko veic dzīvības apdrošināšanas sabiedrības [..];

d) apdrošināšana, kādā ir iekļauti un Apvienotajā Karalistē un pazīstama kā *permanent health insurance not subject to cancellation* [neanulējama ilgtermiņa veselības apdrošināšana].

2. Šādi darījumi uz līguma pamata, ciktāl uz tiem attiecas to administratīvo iestāžu uzraudzība, kuras atbild par privātpersonu apdrošināšanas uzraudzību un ir licencētas attiecīgajā valstī:

[..]

c) kolektīvo pensiju fondu vadība [pārvaldība], t.i., darījumi, ko attiecīgās sabiedrības veic, pārvaldot ieguldījumus, it īpaši līdzekļus no to struktūru rezervēm, kuras nodrošina maksājumus nāves vai pārdzīvošanas gadījumā vai darbības beigšanas vai darbības laika saīsināšanas gadījumā;

d) šī punkta c) apakšpunktā norādītie darījumi, ja to apdrošināšana saistīta ar kapitāla saglabāšanu vai obligāto procentu maksājumiem;

[..].”

11. Atbilstoši Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 7. panta 2. punktam:

“Licenci izsniedz kādam no apdrošināšanas veidiem; apdrošināšanas veidu klasifikācija ir ietverta pielikumā. Licence attiecas uz visu apdrošināšanas veidu, ja vien pieteikuma iesniedzējs nevēlas to attiecināt tikai uz dažiem riskiem, uz kuriem attiecas šis apdrošināšanas veids.”

12. Minētās direktīvas 8. panta 1. punkts bija paredzēts:

“Apdrošināšanas uzņēmumiem, kas vālas iegūt licenci, piederības dalībvalsts nosaka šādas prasības:

[..]

b) t?m j?ierobežo dar?jumi l?dz tiem, ko paredz š? direkt?va, un ar tiem tieši saist?t?m darb?b?m, neveicot nek?du cit?du komercdarb?bu.”

13. Š?s pašas direkt?vas pielikum? bija ietverts saraksts “Apdrošin?šanas veidu klasifik?cija”, kura VII punkt? bija min?ta “direkt?vas 1. panta 2. punkta c) un d) apakšpunkt? min?to kolekt?vo pensiju fondu p?rvald?ba”.

14. Pirm? dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?va tika atcelta un aizst?ta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direkt?vu 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dz?v?bas apdrošin?šanu (8) (turpm?k tekst? – “Direkt?va 2002/83”). Direkt?vas 2002/83 2. pant? bija p?r?emti Pirm?s dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?vas 1. pant? paredz?tie noteikumi. Direkt?vas 2002/83 5. panta 2. punkt? bija p?r?emti Pirm?s dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?vas 7. panta 2. punkta noteikumi. Direkt?vas 2002/83 I pielikuma nosaukums bija “Apdrošin?šanas veidu klasifik?cija”, un t? VII punkt? bija min?tas “2. panta 2. punkta c) un d) apakšpunkt? min?t?s kolekt?vo pensiju fondu p?rvald?bas darb?bas”.

15. Direkt?va 2002/83 savuk?rt tika atcelta un aizst?ta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direkt?vu 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uz??m?jdarb?bas uzs?kšanu un veikšanu apdrošin?šanas un p?rapdrošin?šanas jom? (Maks?tsp?ja II) (9) (turpm?k tekst? – “Otr? maks?tsp?jas direkt?va”). P?d?j?s min?t?s 2. panta 3. punkt? b?t?b? identiski ir p?r?emts Pirm?s dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?vas 1. panta saturs. Otr?s maks?tsp?jas direkt?vas 15. panta 2. punkt? ir noteikts:

“Saska?? ar 14. pantu licenci izsniedz k?dam no tieš?s apdrošin?šanas veidiem, kas uzskait?ti I pielikuma A da?? vai II pielikum?. T? attiecas uz visu apdrošin?šanas veidu, ja vien pieteikuma iesniedz?js nev?las to attiecin?t tikai uz dažiem riskiem, uz ko attiecas šis apdrošin?šanas veids.”

16. Otr?s maks?tsp?jas direkt?vas II pielikuma “Dz?v?bas apdrošin?šanas veidu klasifik?cija” VII punkt? ir nor?d?ta “kolekt?vo pensiju fondu vad?ba [p?rvald?ba], kas min?ta 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta iii) un iv) punkt?”.

B. Apvienot?s Karalistes ties?bas

17. No l?guma sniegt prejudici?lu nol?mumu izriet, ka saska?? ar Apvienot?s Karalistes tiesisko regul?jumu par apdrošin?šanas sabiedr?bu licenc?m pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumu sniegšana, ieskaitot ar noteikt?m arodpensiju sh?m?m saist?tus pakalpojumus, ietilpst k?d? “apdrošin?šanas” veid?, ja to nol?gst un sniedz apdrošin?šanas darb?bu veicošs apdrošin?t?js. T?tad uz licenc?tu Apvienot?s Karalistes apdrošin?t?ju “attiec?s uzraudz?ba, ko nodrošina administrat?v?s iest?des, kuras atbild par priv?tpersonu apdrošin?šanas uzraudz?bu” atbilstoši Pirm?s dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?vas 1. panta 2. punktam. Uz??mumam, kas nav apdrošin?t?js, nebija j?pieprasa licence, lai sniegtu pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumus, tostarp tos, kas saist?ti ar noteikt?m arodpensiju sh?m?m. Lai sniegtu šos pakalpojumus, uz??mumam, kas nav apdrošin?t?js, licence ir nepieciešama saska?? ar citiem ties?bu aktiem.

18. Attiec?b? uz PVN par pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumiem no Tiesai iesniegtajiem lietās materi?liem izriet, ka attiec?gaj? laikposm? Apvienot?s Karalistes nodok?u administr?cija atš?ir?gi piem?roja PVN atkar?b? no t?, vai pakalpojumus sniedza apdrošin?t?ji vai uz??mumi, kas nav apdrošin?t?ji. Pirms 2005. gada 1. janv?ra š? atš?ir?g? attieksme esot izriet?jusi no ties?bu norm?m, kur?s apdrošin?šanas dar?jumu atbr?vojums no nodok?a bija paredz?ts tikai tiem pakalpojumu sniedz?jiem, kuri bija sa??muši licenci k? apdrošin?t?ji. P?c groz?jumiem

ties?bu aktos, kas st?j? s sp?k? šaj? datum?, nodok?u administr?cija, p?c iesniedz?jtiesas teikt?, turpin?ja ierobežot š? atbr?vojuma piem?rošanu tikai attiec?b? uz apdrošin?t?ju sniegtajiem pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumiem (10), lai gan šis ierobežojums vairs neatbilda likumam.

II. Pamatlieta un prejudici?lais jaut?jums

19. *United Biscuits Pension Fund* ir noteiktu pabalstu pensiju fonds, kur? ir apdrošin?ti sabiedr?bas *United Biscuits (UK)* darbinieki. To p?rvalda pilnvarot? *United Biscuits (Pension Trustees)*. Iepriekš laik? no 1989. l?dz 2006. gadam pensiju sh?mas akt?vi tika ieguld?ti *UB Pension Investment Fund*, kuru p?rvald?ja pilnvarot? *UB Pension Investments*.

20. 2014. gada 18. mart? pras?t?jas pamatliet? attiec?gi k? pensiju fonda un kop?go ieguld?jumu fonda pilnvarot?s l?dza nodok?u administr?ciju atmaks?t summas, ko pilnvarot?s bija samaks?jušas k? PVN ieguld?jumu p?rvald?t?jiem saist?b? ar maks?m par pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumu. Pieteikums attiec?s uz laikposmu no 1978. gada 1. janv?ra l?dz 2013. gada 30. septembrim.

21. No l?guma sniegt prejudici?lu nol?mumu izriet, ka pras?t?j?m pamatliet? sniegtie pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumi bija ieguld?jumu p?rvald?ba vi?u v?rd?. Ieguld?jumu p?rvald?t?ji neesot l?gumiski vienojušies ar pras?t?j?m pamatliet? par zaud?jumu atl?dz?bu apdrošin?šanas riska iest?šan?s gad?jum?.

22. Šie ieguld?jumu fondu p?rvald?t?ji bija gan uz??mumi, kas bija sa??muši licenci k? apdrošin?t?ji saska?? ar *Insurance Companies Act* (turpm?k tekst? – “apdrošin?t?ji”), gan uz??mumi, kuriem nebija š?das licences, bet kuri bija sa??muši finanšu uzraudz?bas iest?des at?auju sniegt pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumus (turpm?k tekst? – “uz??mumi, kas nav apdrošin?t?ji”).

23. Laikposm? no 1978. gada 1. janv?ra l?dz 2013. gada 30. septembrim attiec?b? uz pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumiem, kas tiek sniegti noteikt?m arodpensiju sh?m?m, nodok?u administr?cija noš??ra, no vienas puses, pakalpojumus, kurus snieguši apdrošin?t?ji, kas bija atbr?voti no nodok?a, un, no otras puses, pakalpojumus, kurus sniedza uz??mumi, kas nav apdrošin?t?ji un kas nebija atbr?voti no nodok?a (11).

24. Ar 2017. gada 30. novembra spriedumu *High Court of Justice (England & Wales), Chancery division* (Augst? tiesa (Anglija un Velsa), Kanclera kompetences lietu departaments, Apvienot? Karaliste) noraid?ja pras?t?ju pamatliet? apel?cijas s?dz?bu un tostarp nosprieda, ka pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumi, kurus sniedza uz??mumi, kas nav apdrošin?t?ji, min?taj? laikposm? nebija atbr?voti no nodok?a.

25. Izskatot pras?t?ju pamatliet? apel?cijas s?dz?bu par šo spriedumu, iesniedz?jtiesa v?las noskaidrot, vai saska?? ar Savien?bas ties?b?m pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumi, kurus sniedz uz??mumi, kas nav apdrošin?t?ji, ir atbr?voti no nodok?a. T? preciz?, ka pirm?s instances tiesa v?l neesot l?musi par to, vai pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumu sniegšana, kurus snieguši apdrošin?t?ji un uz??mumi, kas nav apdrošin?t?ji, ir bijusi identiska vai pietiekami l?dz?ga iesp?jamai nodok?u neitralit?tes principa piem?rošanai, pie?emot, ka šis princips ir piem?rojams.

26. Š?dos apst?k?os *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apel?cijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu departaments)) nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?du prejudici?lu jaut?jumu:

“Vai t?du pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumu sniegšana, kurus pras?t?j?m ir snieguši a)

apdrošināt?ji un/vai b) uz??mumi, kas nav apdrošināt?ji, ir “apdrošināšanas darījumi” Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta (iepriekš – Sest?s direkt?vas 13. panta B da?as a) punkts) izpratn??”

III. Tiesved?ba Ties?

27. Pras?t?jas pamatliet?, Apvienot?s Karalistes vald?ba, k? ar? Eiropas Komisija iesniedza rakstveida apsv?rumus.

28. 2019. gada 26. febru?ra tiesas s?d? tie visi sniedza mutv?rdu apsv?rumus.

IV. Anal?ze

29. Str?ds ir par to, vai pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumi, kurus sniedz pilnvarotie, kas nav sa??muši licenci k? apdrošināt?ji saska?? ar valsts ties?bu aktiem, var tikt kvalific?ti k? “apdrošināšanas darījumi” Sest?s direkt?vas 13. panta B da?as a) punkta un Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratn?, uz kuriem šaj? zi?? attiecas atbr?vojums no PVN. Pirms veicu anal?zi p?c b?t?bas, ir j?nor?da dažas ievada piez?mes par str?da priekšmetu un attiec?go ties?bu normu pamatprincipiem (A sada?a). Turpin?jum? ir j?atg?dina un j?izv?rt? judikat?ras krit?riji attiec?b? uz attiec?g? atbr?vojuma no nodok?a piem?rošanas jomu (B sada?a), lai analiz?tu saist?bu starp ties?bu norm?m, kas attiecas uz PVN un direkt?v?m par apdrošināšanu (C sada?a). Visbeidzot, ir j?noraida vienl?dz?bas un neitralit?tes principu piem?rojam?ba šaj? liet? (D sada?a).

A. Ievada piez?mes

30. Pirms atg?dinu dažus jaut?jumus par Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkt? paredz?tajiem atbr?vojumiem no nodok?a (2), ir j?sniedz dažas ievada piez?mes par prejudici?l? jaut?juma apjomu (1).

1. Par prejudici?l? jaut?juma apjomu

31. Pirmk?rt, ir j?konstat?, k? tas izriet no iesniedz?jtiesas nol?muma, ka pamatliesa attiecas uz pras?t?j?m pamatliet? laikposm? no 1978. gada 1. janv?ra l?dz 2013. gada 30. septembrim sniegto pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumu aplikšanu ar nodokli.

32. T?tad iesniedz?jtiesas uzdots jaut?jums ir j?izskata, ?emot v?r? gan Sest?s direkt?vas 13. panta B da?as a) punktu, gan Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunktu, jo ab?s ties?bu norm?s ir paredz?ts, ka “dal?bvalstis atbr?vo no nodok?a” “apdrošināšanas un p?rapdrošināšanas darījums, tostarp ar tiem saist?tus pakalpojumus, ko veic apdrošināšanas m?kleri un apdrošināšanas a?enti”. Ir taisn?ba, ka Sest?s direkt?vas 13. panta B da?as ievadteikum? vis?s t? versij?s ir ietverts papildu preciz?jums, saska?? ar kuru dal?bvalstis piem?ro š?du atbr?vojumu, “cikt?l tas nav pretrun? citiem Kopienas noteikumiem”, un “atbilst?gi noteikumiem, ko t?s pie?em, lai nodrošin?tu pareizu un god?gu šo atbr?vojumu piem?rošanu un lai nepie?autu nek?du nodok?u nemaks?šanu, apiešanu vai ?aunpr?t?gu izmantošanu”. Ta?u, manupr?t, šis preciz?jums nemaina šaj? ties?bu norm? paredz?t? atbr?vojuma piem?rojam?bu sal?dzin?jum? ar to, kas paredz?ts Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkt?, un t?tad tas nemaina turpin?jum? izkl?st?to anal?zi. L?dz ar to turpm?kie apsv?rumi ir piem?rojami ab?m ties?bu norm?m. Tom?r, lai atvieglotu šo secin?jumu izpratni, ir j?atsaucas uz jaun?ko no š?m ties?bu norm?m, proti, Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

33. Otrk?rt, ir j?atg?dina, ka Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkt? ir paredz?ts, ka dal?bvalstis piem?ro atbr?vojumu no PVN “apdrošināšanas un p?rapdrošināšanas

dar?jum[iem], tostarp ar tiem saist?t[iem] pakalpojumi[iem], ko veic apdrošin?šanas m?kleri un apdrošin?šanas a?enti”.

34. T? k?, pirmk?rt, prejudici?l? jaut?juma formul?jums ?paši attiecas uz j?dzienu “apdrošin?šanas dar?jumi” un, otrk?rt, pras?t?jas pamatliet? gan iesniedz?jties?, gan Ties? apgalvo, ka pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumu sniegšana ir “apdrošin?šanas dar?jumi”, šis jaut?jums ir j?izv?rt?, ?emot v?r? šo Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo da?u. T?d?j?di šie secin?jumi neattiecas uz š?s ties?bu normas otro da?u, kur? ir paredz?ts, ka no nodok?a atbr?vo “ar [apdrošin?šanas dar?jumiem] saist?tus pakalpojumus, ko veic apdrošin?šanas m?kleri un apdrošin?šanas a?enti” (12).

35. T? k? prejudici?l? jaut?juma apjoms ir noteikts, ir j?izdara daži atg?din?jumi attiec?b? uz Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmaj? da?? paredz?tajiem atbr?vojumiem.

2. Par Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta interpret?cijas principiem

36. Pirmk?rt, no past?v?g?s judikat?ras izriet, ka Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkt? paredz?tie atbr?vojumi ir autonomi Savien?bas ties?bu j?dzieni, kuru m?r?is ir izvair?ties no atš?ir?gas PVN rež?ma piem?rošanas daž?d?s dal?bvalst?s un kuri ir j?apl?ko kop?j?s PVN sist?mas visp?r?gaj? kontekst? (13).

37. Otrk?rt, ir j?atg?dina, ka termini, kas izmantoti, lai apz?m?tu Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkt? min?tos atbr?vojumus, ir interpret?jami šauri, ?emot v?r?, ka t?s ir atk?pes no visp?r?j? principa, saska?? ar kuru PVN tiek iekas?ts par katru pakalpojumu, ko par atl?dz?bu veicis nodok?u maks?t?js (14). L?dz ar to, ja uz pakalpojumu sniegšanu neattiecas šaj? direkt?v? paredz?tie atbr?vojumi no nodok?a, par šo pakalpojumu sniegšanu ir j?maks? PVN atbilstoši min?t?s direkt?vas 2. panta 1. punkta c) apakšpunktam (15).

38. Tom?r iepriekš min?to j?dzienu interpret?cijai ir j?atbilst Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkt? min?to atbr?vojumu m?r?iem, un taj? j?b?t iev?rot?m kop?jai PVN sist?mai rakstur?g? nodok?u neitralit?tes principa pras?b?m. No š? p?d?j? min?t? principa izriet, ka tirgus dal?bniekiem ir j?dod iesp?ja izv?l?ties organiz?cijas modeli, kas no saimniecisk? viedok?a tiem atbilst vislab?k, neradot risku, ka vi?u dar?jumi tiks izsl?gti no min?taj? ties?bu norm? paredz?t? atbr?vojuma no nodok?a piem?rošanas jomas (16).

B. Par judikat?r? noteiktajiem krit?rijiem attiec?b? uz Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunktu

1. Par j?dziena “apdrošin?šanas dar?jumi” piem?rošanas jomu

39. Run?jot par Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta materi?lo piem?rošanas jomu, neraugoties uz ties?bu akta priekšlikumu defin?t j?dzienu “apdrošin?šanas dar?jumi” (17), šaj? ties?bu norm? l?dz šim nav ietverta š?da defin?cija. T?d?j?di min?t? ties?bu norma ir j?interpret?, ?emot v?r? t?s kontekstu, min?t?s direkt?vas sist?mu un taj? izvirk?to m?r?i, it ?paši iev?rojot taj? paredz?t? atbr?vojuma no nodok?a *ratio legis* (18). K?di tad ir apdrošin?šanas dar?juma materi?lie elementi? Atbilstoši šobr?d par past?v?gu k?uvušajai Tiesas judikat?rai (19), apdrošin?šanas dar?juma pamat? ir “apdrošin?t?ja pien?kums – iepriekš iekas?jot pr?miju –, ja ir iest?jies apdrošin?šanas gad?jums, sniegt apdrošin?tai personai pakalpojumus, par kuriem ir pan?kta vienošan?s, parakstot l?gumu” (20).

40. T?d?j?di darb?bu var kvalific?t par “apdrošin?šanas dar?jumu”, ja par atl?dz?bu tiek p?r?emti riski (21). Pati “apdrošin?šanas dar?juma” b?t?ba ir balst?ta uz to, ka, samaks?jot

noteiktu, bet ierobežotu prēmiju, apdrošinātais tiek atbrīvots no finansiālu zaudējumu riska, kas ir nenoteikti, bet potenciāli nozīmīgi finansiāli izdevumi (22).

41. Turklāt jādziens “apdrošināšanas darījumi” ir jāsaprot šaurā nozīmē. Šajā ziņā, kā jau ir norādījis ģenerālvokāle J. Kokote, Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts “attiecas nevis uz, piemēram, vispārīgiem darījumiem, kas skar apdrošināšanu [..], vai apdrošināšanas vadītāju [..], bet saskaņā ar šīs normas formulējumu – tikai uz apdrošināšanas darījumiem to tiešajā nozīmē” (23). Līdz ar to Tiesa ir nospriedusi, ka apdrošināšanas darījumi ir jānošķir no finanšu darījumiem, ciktāl pastāv atšķirības formulējuma starp Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kurā ir paredzēti tikai apdrošināšanas darījumi tiešajā nozīmē, un šīs direktīvas 135. panta 1. punkta d) un f) apakšpunktu, kuros ir paredzēti darījumi, “kas skar” vai “kas attiecas uz” noteiktiem banku darījumiem (24).

42. Turklāt apdrošināšanas darījumi pēc sava rakstura nozīmē, ka pastāv līgumiskas attiecības starp apdrošināšanas pakalpojuma sniedzēju – apdrošinātāju – un personu, kuras riski tiek apdrošināti, proti, apdrošināto personu (25).

43. Citiem vārdiem sakot, saskaņā ar iepriekš minēto judikatūru Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no nodokļa neattiecas uz visiem darījumiem, bet tikai uz darījumiem, kas atbilst šiem pašajiem apdrošināšanas kritērijiem.

44. Saskaņā ar iepriekš minēto judikatūru visos apdrošināšanas darījumos ietilpst šādi elementi: riski, prēmijas un garantijas pakalpojumi riska iestāšanās gadījumā. Citiem vārdiem sakot, Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums neattiecas uz visiem darījumiem, bet tikai uz darījumiem, kas atbilst šiem kritērijiem.

45. Runājot par piemērojamību personām, Tiesa ir nospriedusi, ka “apdrošināšanas darījumu” jādziens ir pietiekami plašs, lai ietvertu tādā nodokļu maksātāja veiktu apdrošināšanu, kas pats nav apdrošinātājs, bet kas grupas apdrošināšanas ietvaros nodrošina saviem klientiem šādu aizsardzību, izmantojot tādā apdrošinātāja pakalpojumus, kurš uzņemās apdrošināto risku (26). Tādējādi ar šo uzņēmuma formālo statusu nav pietiekami, lai noteiktu, vai tā darbība ietilpst attiecīgajā atbrīvojuma no nodokļa piemērošanas jomā vai ne (27). Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanai noteicošais ir šo līgumisko attiecību esamība starp apdrošināšanas pakalpojumu sniedzēju un personu, kuras riski ir apdrošināti, kā arī pats attiecīgā darbības saturs, ņemot vērā šo secinājumu 40.–42. punktā minētos nosacījumus (28).

2. **Par judikatūras kritēriju piemērošanu šajā lietā**

46. Šajā lietā – ar nosacījumu, ka iesniedzējtiesa to pārbauda, – man šķiet, ka prasītāju pamatlietā iegādātie pakalpojumi neatbilst šo secinājumu 40.–42. punktā minētajiem kritērijiem. Proti, līgumā sniegt prejudiciālu nolikumu ir norādīts, ka “pilnvarotajiem sniegtie pensiju fondu pārvaldības pakalpojumi ir ieguldījumu pārvaldība to vārdā” un ka “ieguldījumu pārvaldītāji līgumiski nav vienojušies ar pilnvarotajiem par zaudējumu atlīdzību riska iestāšanās gadījumā”. Iztaujātas par šo jautājumu tiesas sēdē, prasītājas apstiprināja, ka runa ir par pensiju fondu pārvaldību.

47. No tā izriet, ka strādāgie pensiju fondu pārvaldības pakalpojumi nenozīmē, ka ieguldījumu pārvaldītāji uzņemās risku pret atlīdzību. Gluži pretēji, kā uzsver Komisija, šķiet, ka šie pakalpojumi ir prasītāju rīcībā esošo finanšu aktīvu pārvaldība. Aktīvu pārvaldība pati par sevi neizraisa riska uzņemšanos, bet ir atsevišķs pakalpojums, kas nepieciešams prasītāju pārvaldītājiem pensiju fonda labai darbībai. Turklāt no līguma sniegt prejudiciālu nolikumu izriet, ka prasītāju pamatlietā nav nekādu līgumtiesisku apdrošināšanas attiecību ar pensiju fonda saņēmējiem. Lai gan pastāv juridiskas attiecības starp pilnvarotajiem un ieguldījumu pārvaldītājiem, kas noteikti

var būt svarīgā darījumu veikšanai arodpensiju shēmu labā, pilnvaroto veikt šā darbu pašas par sevi nav uzskatāmas par apdrošināšanas darījumiem, kas ir atbrīvoti no nodokļa Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

48. Līdz ar to, kā izriet no līguma sniegtajiem prejudiciāli nolikumiem, ieguldījumu pārvaldītāji līgumiski nevienojas ar pilnvarotajiem par zaudējumu atlīdzību riska iestāšanās gadījumā, kā rezultātā strādāgie pensiju fondu pārvaldītājus pakalpojumi nenozīmē, ka ieguldījumu pārvaldītāji uzņem risku pret atlīdzību. No tā izriet, ka šāda darbība neietilpst “apdrošināšanas darījumos” Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, kas ir jāpārbauda iesniedzētājiem, pamatojoties uz tai iesniegtajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem.

49. Turklāt iesniedzētāja norāda, ka pamatlietā aplūkots pensiju arodpensiju sistēma ir “līdzīga tai, par kuru bija runa lietā, kurā tika taisīts spriedums *Wheels Common Investment Fund Trustees* u.c.” (29). Šajā spriedumā Tiesa nosprieda, ka pensiju fondu pārvaldītājus pakalpojumu sniegšana nav atbrīvojama no PVN kā “kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldītāja” Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkta un Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē. Minētajā lietā netika izvirzīts neviens jautājums par šajā lietā aplūkoto atbrīvojuma piemērošanu saistībā ar “apdrošināšanas darījumu”. No tā izriet, ka, lai gan šis spriedums ļauj saprast attiecīgo arodpensiju shēmu, šajā lietā uz to nevar atsaukties.

50. Nobeigumā – attiecīgie ieguldījumu pārvaldītāju sniegtie pakalpojumi neietilpst līdz šim Tiesas izstrādātajā “apdrošināšanas darījumu” definīcijā.

C. Par Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta saistību ar Apdrošināšanas direktīvu

51. Prasītājam pamatlietā neapstrīd, ka fondu pārvaldītājus darbības neatbilst šo secinājumu 39.–44. punktā atgādinātajiem judikatūrā noteiktajiem kritērijiem attiecībā uz jēdzienu “apdrošināšanas darījums”. Tomēr tās uzskata, ka, tā kā šis jēdziens dažādos Savienības tiesību instrumentos ir jāinterpretē vienveidīgi, Direktīvas 2006/112 ietvaros tas ir jāinterpretē tāpat, kā tas ir interpretēts Pirmajā dzīvības apdrošināšanas direktīvā, kurai sekoja Direktīva 2002/83 un Otrā maksātspējas direktīvā (turpmāk tekstā kopā – “Apdrošināšanas direktīvas”). Jēdzienam “apdrošināšana” Savienības tiesībās esot *sui generis* nozīme, kas atšķiras no “riskā seguma” jēdzieniem valsts tiesībās, un tādējādi tas esot autonom jēdziens. Tādējādi šis jēdziens esot jāinterpretē, ņemot vērā šīs Apdrošināšanas direktīvas.

52. Prasītājam pamatlietā it īpaši norāda, ka pensiju fondu ieguldījumu un aktīvu pārvaldītājus darījumi ir skaidri reglamentēti Apdrošināšanas direktīvas un ka tie ir aprakstīti kā apdrošināšanas veids. Līdz ar to tās uzskata, ka pamatlietā aplūkots darbu ir jāanalizē kā “apdrošināšanas darījumu” Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē un tādēļ ir jāatbrīvo no nodokļa. Savu argumentāciju tās pamato ar sprieduma *CPP* (30) 18. punktu, kurā Tiesa uzskatīja, ka “neķīds iemesls neļauj jēdzienu “apdrošināšana” interpretēt atšķirīgi atkarībā no tā, vai tas ir lietots [Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas] vai Sestās direktīvas tekstā”.

53. Tādējādi šīs lietas vajadzībām ir jāpārbauda, vai jēdziena “apdrošināšanas darījums” definīciju Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē var paplašināt, kā to ierosina prasītājam.

1. Par savstarpējas atsauces neesamību starp Direktīvu 2006/112 un Apdrošināšanas direktīvu

54. Vispirms es konstatēju, ka nevienā tiesību normā Apdrošināšanas direktīvas vai Direktīvas

2006/112 nav skaidri norādīts, ka jādzienu “apdrošināšanas darījums” ir jāpiešķir kopīga nozīme šo abu normatīvo aktu izpratnē. Šo abu atvasināto tiesību normu atsevišķu kopīgu jēdzienu pārklāšanās iespēja ir rodama judikatūrā. It īpaši savs spriedums *CPP*, kurā bija sniegta norāde, Tiesa nosprieda, ka “nekāds iemesls neaizjēdzienu “apdrošināšana” interpretēt atšķirīgi atkarībā no tā, vai tas ir lietots [Pirmās nedzīvības apdrošināšanas direktīvas] vai Sestās direktīvas tekstā” (31), tādējādi attiecīgo pakalpojumu *varēja* veidot apdrošināšanas darbības, kas minētas Pirmās nedzīvības apdrošināšanas direktīvas pielikumā. Turklāt spriedums *Skandia* (32) Tiesa ir paplašinājusi šo formulējuma piemērojamību, atsaucoties ne tikai uz Pirmo nedzīvības apdrošināšanas direktīvu, bet arī uz Apdrošināšanas direktīvu (33). Līdz ar to šajā lietā, nepastāvot diskusijai par to, vai pensiju fondu ieguldījumu un aktīvu pārvaldības darījumi ietilpst “apdrošināšanas darījuma” jēdzienā Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, kā tas ir interpretēts pastāvīgajā judikatūrā, Tiesai ir jāizskata jautājums par to, vai šim jēdzienam ir tāda pati nozīme kā jēdzienam, kas ir ietverts Apdrošināšanas direktīvās, tādējādi, ka ieguldījumu pārvaldības pakalpojumiem, kuri tiek sniegti uzņēmumu pensiju shēmas administrēšanas nolūkā, būtu jāpiešķir tāda pati nozīme kā jēdzienam, kas ietverts direktīvās par apdrošināšanu.

55. Šajā ziņā, tā kā nav skaidra precizējuma par šo jautājumu, ir jānorāda, ka “tas atbilst Tiesas praksei, interpretējot atsevišķus [Direktīvas 2006/112] jēdzienus, ņemot vērā attiecīgos [Savienības] tiesību noteikumus rūpīgi nodokļu tiesībām, ciktāl tiem ir saskanīgi *mērķi*” (34). Tādējādi ir jāizvērtē, pirmkārt, iemesli, kuru dēļ ieguldījumu pārvaldības darījumi ietilpst Apdrošināšanas direktīvu piemērošanas jomā, un, otrkārt, apdrošināšanas darījumu atbilstojuma no PVN mērķis un funkcija Direktīvas 2006/112 izpratnē.

2. Par iemesliem, kādēļ ieguldījumu pārvaldības darījumi ietilpst Apdrošināšanas direktīvu piemērošanas jomā

56. Prasītājas uzsver, ka Pirmā dzīvības apdrošināšanas direktīvas – ar kuru ir ieviesta ilgtermiņa apdrošināšanas sistēma – piemērošanas joma saskaņā ar tās 1. panta 2. punkta c) apakšpunktu ietver “kolektīvo pensiju fondu pārvaldību”. Līdzīgi šajā piemērošanas jomā kā “apdrošināšana” ietilpstot “dzīvības” apdrošināšanas veids” (šīs direktīvas 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts un pielikuma I punkts), “māja rentes apdrošināšana” (minētās direktīvas 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts un pielikuma I punkts) un tontēnu darījumi (šīs pašas direktīvas 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts). Neviena no šīm darbībām neietilpstot šo secinājumu 40.–44. punktā minētās judikatūras “klasiskajā” definīcijā.

57. Šajā ziņā vispirms vēlams precizēt, ka jēdzienu “pensiju kolektīvo fondu pārvaldība” nevar atstāt katras dalībvalsts vērtējumam, jo ne Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 1. panta 2. punkta c) apakšpunkts, ne tās pielikums, ne arī kādā no attiecīgajiem Direktīvas 2002/83 vai Otrās maksātspējas direktīvas noteikumiem nav atsaucies uz dalībvalstu tiesībām attiecībā uz šo jēdzienu. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru gan no Savienības tiesību vienveidīgas piemērošanas prasībām, gan no vienlīdzības principa izriet, ka tādās Savienības tiesību normas tekstā, kurā nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, lai noteiktu tās jēgu un tvērumu, parasti visā Eiropas Savienībā ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi, ņemot vērā ne vien šīs tiesību normas formulējumu, bet arī tās kontekstu un tiesiskā regulējuma, kurā tā ietilpst, mērķi (35).

58. Pirmkārt, runājot par Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvu izmantotajiem jēdzieniem, no šīs direktīvas 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta formulējuma izriet, ka ir jānošķir, no vienas puses, šo panta 1. punktā (36) minētās “apdrošināšanas” darbības un, no otras puses, minētā panta 2. punktā (37) paredzētās “darījumi”. Pat ja pirmās minētās ir apdrošināšanas darbības šo jēdziena parastajā nozīmē, otrās minētās darbības ir ar šīm apdrošināšanas darbībām cieši

saistītas darbības. Tādā runā ir par papilddarbiem, uz kuriem attiecas Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīva un to aizstājotie tiesību akti, tomēr tie nav uzskatāmi par apdrošināšanas darbībām šā vārda tiešā nozīmā.

59. Turklāt jānorāda, ka šā dihotomija starp “apdrošināšanu” un “darbiem” izriet no Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta, visās tās redakcijās, kurā ir paredzēts, ka uzņēmumiem, kam ir jāsaņem licence, ir “jāierobežo darbi, līdz tiem, ko paredz šā direktīva, un ar tiem tieši saistītām darbībām”. Nošķiršana starp “apdrošināšanu” un “darbiem” ir arī saglabāta gan Direktīvā 2002/83, gan Otrajā maksimālās direktīvā (38), kurā ir atsauce uz iepriekšējā punkta minēto jēdzienu “kolektīvo pensiju fondu pārvaldība” kā uz “darbiem” (39). Minētā dihotomija ir arī iemesls, kādā apsvērumi spriedumā *González Alonso* (40), uz kuru atsaucas prasītāja pamata lietā, neattiecas uz šo lietu. Proti, šis spriedums attiecas uz dzīvības apdrošināšanas līgumiem, uz kuriem var attiekties Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kā arī tās pielikuma III punkts kā uz dzīvības apdrošināšanas veidu (41), savukārt šajā lietā prasītāja pamatojas uz šā panta 2. punkta minēto darbiem.

60. Turklāt attiecībā uz prasītāju argumentu, kas balstīts uz Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 7. panta 2. punkta formulējumu, lasot to kopsakarā ar tās pielikumu, no to valodu versiju salīdzināšanas pārbaudes, kurā šā direktīva tika pieņemta, izriet (42), ka tikai dāņu un angļu valodas versijās ieguldījumu pārvaldības darbības ir aprakstītas kā “apdrošināšanas veids” (43). Savukārt vācu, franču, itāļu un holandiešu valodā šajā 7. panta 2. punktā un minētās direktīvas pielikuma virsrakstā ir atsauce tikai uz darbības “veidiem” (44), tādējādi ļaujot saprast, ka šā pielikuma VII punktā minētā “[kolektīvo] pensiju fondu vadība [pārvaldība]” ir darbības veids, nevis apdrošināšanas veids (45). Jāatzīmē – tā kā minētā 7. panta 2. punkta pirmās daļas otrajā teikumā ir minēta prasītāju iespēja lūgt izsniegt licenci, vienīgi lai “to attiecināt[u] tikai uz dažiem riskiem, uz ko attiecas šis apdrošināšanas veids”, tajā, šķiet, ir atsauce uz vienu apdrošināšanas veidu. Tomēr no tā nav iespējams secināt, ka tajā pašā 7. panta 2. punktā visas attiecīgās darbības ir kvalificētas kā “apdrošināšanas darbības”. Gluži pretēji, kā to uzsvērusi Komisija, atsauce uz “riskiem” tieši norāda, ka tieši risku nodrošināšana tostarp ir apdrošināšanas darbība. No tā, manuprāt, izriet, ka argumentam, kas balstīts uz Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 7. panta 2. punkta formulējumu, lasot to kopsakarā ar tās pielikumu, nav nozīmes.

61. Katrā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gadījumā, ja Savienības tiesību akta teksts dažādu valodu versijās atšķiras, attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretē saistībā ar tās tiesiskā regulējuma vispārīgo sistēmu un mērķi, kurā šā norma ietilpst (46).

62. Tādējādi, otrkārt, attiecībā uz Savienības tiesiskā regulējuma apdrošināšanas jomā vispārīgo sistēmu, kā arī mērķi, man šķiet, ka jādzieni “[kolektīvo] pensiju fondu pārvaldība” vai “darbi” ir jāsaprot, ņemot vērā, pirmkārt, Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas apsvērumā ietverto mērķi koordinēt dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu un, otrkārt, mērķus ieviest darbības veidu klasifikāciju, lai noteiktu darbības, kādām “obligāti vajadzīga licence”, un “[definēt šīs] licences piešķiršanas un atsaukšanas nosacījumi[us]”, kas ir minēti šīs direktīvas otrajā un piektajā apsvērumā. Visi šie mērķi, manuprāt, ir jālasa kopsakarā ar minētās direktīvas 1. panta 2. punktu, kurā ir paredzēts, ka šajā tiesību normā minētie darbi ietilpst šīs pašas direktīvas piemērošanas jomā tikai tad, ja uz uzskaitējām darbībām “attiecas administratīvo iestāžu uzraudzība, kuras atbild par privtpersonu apdrošināšanas uzraudzību” (47). Šāda formulējuma apzinātu izmantošanu nevar uzskatīt par tādā, kam nav nozīmes. Proti, šā frāze nozīmē, ka Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīva attiecas tikai uz šo iestāžu atzītiem darbiem. No tā izriet, ka, lai sasniegtu iepriekš minētos mērķus, Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīva, kas ir koordinēšanas direktīva, ietver

gan dzīvības apdrošināšanas darbības, kas ir galvenās dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, gan papilddarbūjumus, kas nav apdrošināšanas darbības šaurā nozīmē.

63. Tādējādi, izdarot starpsecinājumu – tas, ka tās darbības k? kolektīvo pensiju fondu pārvaldība ir ietverts Pirmajā dzīvības apdrošināšanas direktīvā un to aizstājotajos tiesību aktos, nenozīmē, ka tā ir uzskatāma par dzīvības apdrošināšanas darbību Savienības tiesiskajā regulējuma apdrošināšanas jomā izpratnē.

3. **Apdrošināšanas darbību juma atbilstojuma no PVN mērķis Direktīvas 2006/112 izpratnē**

64. K? jau ir uzsvēruši ģenerālvok?ti L. M. Pojarešs Maduru [L. M. Poiares Maduro] (48) un P. Mengoci [P. Mengozzi] (49), Direktīvas 2006/112 135. pantā paredzēto “apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas darbību jumu” atbilstojums no nodokļa nav skaidri vai acīmredzami pamatots nedz šīs direktīvas kontekstā, nedz, pat pirms tās, Sestās direktīvas kontekstā. Viņi uzskata, ka likumdevēja izvēle atbilstvot no nodokļa šādus darbījumus, pirmkārt, ir saistīta ar sociāli politiskiem apsvērumiem un, otrkārt, ar administratīviem apsvērumiem (50).

65. Pirmkārt, attiecībā uz šiem sociāli politiskajiem iemesliem pietiek konstatēt, ka Direktīvas 2006/112 401. pants (un agrāk – Sestās direktīvas 33. pants) dalībvalstīm vispārīgi ir atļauts “[..] saglabāt vai ieviest nodokļu apdrošināšanas līgumiem”. Ģemot vērā šo dubultas aplikšanas ar nodokli gadījumu, proti, viena un tā paša darbību juma aplikšanu ar PVN un apdrošināšanas līgumu nodokliem, Tiesa spriedumā *CPP* uzskatīja, ka tad, ja “galapatērētjam [b?tu] j?maks? ne tikai šis p?d?jais min?tais nodoklis, bet kolektīvo apdrošināšanas gadījums ar PVN”, “šāds rezultāts b?tu pretrunā” šīs direktīvas “[135. panta 1. punkta a) apakšpunktā] paredzētā atbilstojuma mērķim” (51). K? Komisija paskaidroja tiesas s?d? mutvārdū paskaidrojumu uzklaušanai, pamatojoties uz Sestās direktīvas sagatavošanas dokumentiem, lai gan ir taisnība, ka Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 401. panta rašanās vēsture nav tieši saistīta, pirmā tiesību norma tomēr ir otras tiesību normas sekas. Tāpēc apdrošināšanas darbību jumu un ar tiem saistītu pakalpojumu, ko sniedz apdrošināšanas m?kleri un apdrošināšanas a?enti, atbilstojumam no nodokļa attiecīgos gadījumos j?novērs? dubulta aplikšana ar nodokli uz galapatērētāja rēķina (52).

66. Otrkārt, attiecībā uz apsvērumiem, kas saistīti ar administratīvajām grūtībām, k? to savos rakstveida apsvērumos šaj? liet? ir norādījusi Komisija un ģenerālvok?ts N. Fennelijs [N. Fennelly] liet? *CPP* (53), ir grūti iepriekš noteikt ar nodokli aplikamo summu par katru apdrošināšanas prēmijas maksājumu, lai gan tas ir nepieciešams, lai piemērotu pašreizējo PVN sistēmu (54). K? Komisija paskaidroja tiesas s?d?, tieši tas ir attiecīgā atbilstojuma pastāvīšanas iemesls.

67. Es piekrītu ģenerālvok?tu L. M. Pojareša Maduru un P. Mengoci iepriekš minētajām nostājām attiecībā uz attiecīgā atbilstojuma mērķiem. Savukārt pamatliet? š?iet, ka attiecīgo pilnvaroto darbības, k? tas jau tika konstatēts šo secinājumu 46.–48. punktā, neš?iet nedz veiktas saistībā ar apdrošināšanas līgumu, nedz ar? no tām rodas apdrošināšanas prēmijai atbilstošā summa. Tādējādi š?iet, ka no t? izrietošo PVN slogu sedz prasīt?jas pamatliet?, proti, slogu, kas turklāt var tikt aprēķināts, ģemot vērā pārvaldības pakalpojumu raksturu.

68. Katr? ziņā – vispārīgāk runājot – šis Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā atbilstojuma no nodokļa dubultais mērķis atšķiras no mērķiem, kas ir izvirzīti šo secinājumu 62.–66. punktā minētajās Apdrošināšanas direktīvās, kuru mērķis savukārt ir koordinēt dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas darbībām un ieviest klasifikāciju katram darbības veidam, lai noteiktu, kurām no tām ir obligāta licence, k? ar? šīs licences noteikums. Šaj? ziņā, lai gan Apdrošināšanas direktīvas attiecas uz apdrošināšanas darbībām k? tādām un uz papilddarbībām, piemēram, ieguldījumu darbību, Direktīvas

2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts attiecas tikai uz apdrošināšanas darbību šajā jēdziena šaurā izpratnē – tādējādi, ka šāda darbība nozīmē vienīgi risku uzņemšanos līgumiskā kontekstā. Turklāt Apdrošināšanas direktīvas attiecas uz ieguldījumu pārvaldības darbību tikai tiktāl, cik tas veic apstiprinātās apdrošinātās, kas, šī iet, tās nav pamatlietas. Attiecībā uz PVN režīmu nodokļa maksātāja statuss, proti, tas, vai runa ir par apdrošinātāju vai uzņēmumu, kas nav apdrošinātājs, kurš veicis attiecīgo darījumu, šī iet, neietekmē atbrīvojuma no nodokļa piemērošanu.

69. Turklāt praktiski argumenti liecina par labu tādai interpretācijai, kurā ieguldījumu pārvaldības darbījumi Apdrošināšanas direktīvā izpratnē tiek nošķirti no apdrošināšanas darbījumiem Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Proti, pirmie minētie ietilpst Apdrošināšanas direktīvā piemērošanas jomā tikai tiktāl, cik dalībvalsts izvēlas tos reglamentēt tāpat kā apdrošināšanas darījumus. Tas nozīmē, ka tad, ja prasītāju argumentu loģika tiktu izanalizēta līdz galam, pretēji Direktīvas 2006/112 vienveidīgās piemērošanas principam jēdziena “apdrošināšana” nozīmē PVN piemērošanas nolūkā dažāds dalībvalsts varētu atšķirties.

70. Līdz ar to, ņemot vērā Apdrošināšanas direktīvu un Direktīvas 2006/112 atšķirīgos mērķus, tajās lietoto jēdzienu tvērumi ir atšķirīgi. Nekas neattiecinot atbrīvojuma piemērošanu ar attiecībā uz papildpakalpojumiem, kas ir reglamentēti saistībā ar apdrošināšanas pakalpojumiem un kopā ar tiem. Es uzskatu, ka šāds secinājums nav pretrunā Tiesas judikatūrai.

4. **Par judikatūras, kas izriet no spriedumiem CPP un Skandia, atbilstību**

71. Taisnība, ka spriedumos CPP (55) un Skandia (56) Tiesa ir precizējusi, ka nav nekāda iemesla jēdzienu “apdrošināšana” interpretēt atšķirīgi atkarībā no tā, vai tas ir ietverts Apdrošināšanas direktīvā vai Sestās direktīvas tekstā. Lai gan, pārīstot skatienu šai rindkopai, varētu domāt, ka jēdzienam “apdrošināšana” būtu jāpiešķir tāda pati nozīmē gan Apdrošināšanas direktīvā, gan PVN direktīvā, detalizēti pārbaude neapšaubīgi izdarīt šādu pieņēmumu.

72. Šajā ziņā, pirmkārt, attiecībā uz minētā sprieduma CPP (57) 18. punktu ietverto apsvērumu, tas ir jāaplūko šajā apsvēruma kontekstā. Šajā lietā Tiesai tika lūgts precizēt, vai uz dažādiem pakalpojumiem, kas ietilpst Card Protection Plan Ltd (CPP) piegādātā kredītkaršu aizsardzības plāna nodrošināšanā, attiecas Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punkta paredzētais atbrīvojums no nodokļa un tāpat tiem šajā ziņā var pilnībā vai daļēji piešķirt atbrīvojumu no nodokļa. Šis 18. punkts paši attiecās uz to, vai “apdrošināšana”, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, var drīzāk paredzēt pabalstus natūrā, nevis zaudējumu atlīdzību naudā. ņemot vērā šo kontekstu, Tiesa, atsaucoties uz Pirmo nedzīvības apdrošināšanas direktīvu, ir precizējusi, ka nav nepieciešams, lai pakalpojums, ko apdrošinātājs ir apņēmis sniegt, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, būtu naudas summas samaksa, jo šo pakalpojumu var veidot arī tādā veidā, kas darbības naudā vai natūrā kā pirmās minētās direktīvas pielikumā minētais. Šādi rīkojoties, manuprāt, Tiesa nav centusies niansēt šo sprieduma 17. punktu izklāstāto definīciju, saskaņā ar kuru “apdrošināšanas darījumam vispārīgi ir raksturīgs tas, ka apdrošinātājs, iepriekš iekasējot prēmiju, apdrošinātajai personai, ja ir iestājies apdrošināšanas gadījums, uzemas sniegt pakalpojumu, par kuru ir panākta vienošanās līguma nosaukšanas brīdī”. Līdz ar to, ja sprieduma CPP (58) 18. punkts tiek lasīts kopumā un kopā ar iepriekš minēto, šī iet, ka tā mērķis nav atspēkot šo definīciju, un tas neapšaubīgi ar saprast, ka visos gadījumos Direktīvas 2006/112 un Apdrošināšanas direktīvā kopā gajiem noteikumiem ir vienāda piemērošanas joma.

73. Sprieduma CPP (59) 18. punktu Tiesa ir atzinusi, ka noteiktos gadījumos tā var izmantot tekstuālo interpretāciju, kā rezultātā jēdzieniem, kas tiek izmantoti dažāds direktīvās, varētu būt vienāda nozīmē. Tomēr, pirmkārt, šī interpretācijas metode ir piemērojama tikai tad, ja attiecīgo

direkt?vu m?r?i ir kop?gi, kas ac?mredzami t? nav šaj? gad?jum?, k? tas izriet no šo secin?jumu 66.–70. punkta. Otrk?rt, no š? sprieduma 18. punkta nek?di neizriet, ka Tiesa uzskat?tu, ka uz vis?m darb?b?m vai dar?jumiem, kas min?ti Pirmaj? dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?v? un to aizst?jušajos ties?bu aktos, attiektos Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkt? paredz?tais atbr?vojums. Gluži pret?ji, sprieduma *CPP* (60) 18. punkt? ir ?paša atsauce uz Pirmo nedz?v?bas apdrošin?šanas direkt?vu. Tom?r ir j?konstat?, ka š? direkt?va neattiec?s uz papilddar?jumiem, t?diem k? ieguld?jumu p?rvald?bas darb?bas, l?dz ar to nerodas jaut?jums par t?du darb?bu iek?aušanu, kas nav apdrošin?šana (parastaj? noz?m?). L?dz ar to nav iesp?jams paplašin?t š? 18. punkta piem?rošanas jomu, attiecinot to uz cit?s direkt?v?s ietvertajiem j?dzieniem.

74. Otrk?rt, attiec?b? uz spriedumu *Skandia* (61) Tiesa tika aicin?ta lemt, vai apdrošin?šanas sabiedr?bas ap?emšan?s par atl?dz?bu, kas apr?in?ta, pamatojoties uz tirgus cen?m, veikt citas apdrošin?šanas sabiedr?bas – tai piln?b? piederošas meitas sabiedr?bas, kura turpina sl?gt apdrošin?šanas l?gumus sav? v?rd?, – darb?bu, ir apdrošin?šanas dar?jums Sest?s direkt?vas 13. panta B da?as a) punkta izpratn?. Š? sprieduma 31. punkt? Tiesa it ?paši preciz?ja, ka ne katra apdrošin?šanas sabiedr?bas veikta darb?ba noteikti ir apdrošin?šanas darb?ba. No t?, manupr?t, izriet, ka, pat pie?emot, ka uz darb?bu attiecas k?da no Apdrošin?šanas direkt?v?m, uz to autom?tiski neattiecas “apdrošin?šanas darb?bas” j?dziens šo direkt?vu izpratn?.

75. Trešk?rt, neviens Tiesas spriedums neliek apšaub?t past?v?go “apdrošin?šanas dar?juma” defin?ciju, kas izriet no sprieduma *CPP* (62) un kas ir atg?din?ta šo secin?jumu 39. punkt?, atsaucoties vai nu uz Apdrošin?šanas direkt?v?m, vai citiem ties?bu aktiem. Gluži pret?ji, sprieduma *Skandia* (63) 40. un 41. punkt? Tiesa ir piem?rojusi šaj? spriedum? *CPP* noteiktos krit?rijus par apdrošin?šanas dar?juma defin?ciju, uzsverot, ka apdrošin?šanas dar?jums p?c sava rakstura noz?m?, ka past?v l?gumiskas attiec?bas starp apdrošin?šanas pakalpojuma sniedz?ju un personu, kuras riski tiek apdrošin?ti, proti, apdrošin?to personu. T?d?j?di, ja apdrošin?t?js ir pild?jis visas cita apdrošin?t?ja funkcijas, bet neuz?emas zaud?jumu atl?dz?bas risku, kas izriet no apdrošin?šanas darb?b?m, attiec?gie dar?jumi nav apdrošin?šanas dar?jumi atbr?vojuma no PVN nol?k?.

D. Par vienl?dz?bas principu un neitralit?tes principu

76. Visbeidzot ir j?preciz?, ka attiec?go j?dzienu atseviš?a interpret?cija nav pretrun? vienl?dz?gas attieksmes principam vai nodok?u neitralit?tes principam, kuriem Tiesas judikat?r? ir ?paša noz?me.

77. Saska?? ar past?v?go judikat?ru nodok?u neitralit?tes princips nepie?auj no PVN viedok?a atš?ir?gi apl?kot l?dz?gus pakalpojumus, starp kuriem past?v konkurence (64). Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka nodok?u neitralit?tes princips ir ?paša vienl?dz?bas principa izpausme Savien?bas atvasin?to ties?bu l?men? un ?pašaj? nodok?u jom? (65).

78. Tieši šaj? p?d?j? noz?m? “neitralit?tes” j?dzienam ir noz?me šaj? gad?jum?, jo pras?t?jas pamatliet? apgalvo, ka gan apdrošin?t?ju, gan uz??mumu, kas nav apdrošin?t?ji, sniegtie pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumi ir j?apl?ko identiski, jo pakalpojumi ir identiski.

79. Š? argument?cija ir balst?ta uz k??dainu pie??mumu, ka uz visiem apdrošin?t?ja sniegtajiem pakalpojumiem autom?tiski attiecas Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkt? paredz?tais atbr?vojums. Proti, uz dar?jumiem, kas nav apdrošin?šanas un p?rapdrošin?šanas dar?jumi, lai gan tos veic apdrošin?šanas sabiedr?bas, šis atbr?vojums neattiecas.

80. Š?iet, ka pamatlieta liel? m?r? ir saist?ta ar to, ka Apvienot? Karaliste vair?k nek? 40 gadus

ir atbr?vojusi no nodok?a fondu p?rvald?bas pakalpojumu, ja tos pied?v?ja apdrošin?t?ji. Saska?? ar Tiesai iesniegtajiem lietās materi?liem nodok?u administr?cija savu praksi esot main?jusi 2019. gada 1. apr?l?. Turpm?k š?di apdrošin?t?ju sniegti pakalpojumi vairs nevar tikt atbr?voti no nodok?a. Tas, ka Apvienot? Karaliste min?tajiem pakalpojumiem ir pieš??usi atbr?vojumu atkar?b? no nodok?a maks?t?ja statusa, lai gan tie neatbilst šo secin?jumu 39.–45. punkt? atg?din?tajiem judikat?r? noteiktajiem krit?rijiem attiec?b? uz Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpret?ciju, nevar b?t arguments, lai main?tu min?to Savien?bas ties?bu krit?riju interpret?ciju. No t? izriet, ka apgalvot? nevienl?dz?g? attieksme nevar likt iek?aut neapdrošin?šanas darb?bas “apdrošin?šanas dar?juma” j?dzien?, kas saska?? ar šo ties?bu normu ir atbr?vots no nodok?a.

81. Turkl?t, ?emot v?r? šo secin?jumu 77. punkt? min?to judikat?ru, nodok?u neitralit?tes princips nepie?auj no PVN viedok?a atš?ir?gi apl?kot l?dz?gu pakalpojumu sniegšanu, starp kuriem past?v konkurence. Saska?? ar Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunktu attieksmei pret l?dz?giem pakalpojumiem, kas ietilpst j?dzien? “apdrošin?šanas dar?jums” š?s ties?bu normas izpratn?, k? tas ir defin?ts šo secin?jumu 39.–45. punkt?, ir j?b?t vien?dai. Pret?ji tam, ko apgalvo pras?t?jas, min?tais nodok?u neitralit?tes princips tiktu p?rk?pts, ja pakalpojumi, kas neatbilst min?t? j?dziena krit?rijiem, var?tu sa?emt šaj? ties?bu norm? paredz?to atbr?vojumu no nodok?a.

82. Katr? zi?? ir j?atg?dina, ka saska?? ar past?v?go judikat?ru nodok?u neitralit?tes princips nav prim?ro ties?bu norma, kas var noteikt Direkt?vas 2006/112 135. pant? paredz?t? atbr?vojuma no nodok?a sp?k? esam?bu. Tas ar? ne?auj paplašin?t š?da atbr?vojuma piem?rošanas jomu, ja attiec?ga nor?de nav skaidri formul?ta (66). T?d?j?di nedz vienl?dz?bas princips, nedz neitralit?tes princips ne?auj paplašin?t Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkt? paredz?t? atbr?vojuma piem?rošanas jomu.

V. Secin?jumi

83. ?emot v?r? visus iepriekš min?tos apsv?rumus, es iesaku Tiesai uz *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apel?cijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu departaments), Apvienot? Karaliste) uzdoto prejudici?lo jaut?jumu atbild?t š?di:

Padomes Sest?s direkt?vas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze, 13. panta B da?as a) punkts un Padomes Direkt?vas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpret?jami t?d?j?di, ka t?diem ieguld?jumu p?rvald?bas pakalpojumiem k? pamatliet? apl?kotie, kurus sniedz treš? persona, nav piem?rojams šaj?s ties?bu norm?s paredz?tais atbr?vojums no nodok?a.

1 Ori?in?lvaloda – fran?u.

2 Padomes Sest? direkt?va (1977. gada 17. maijs) par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze (OV1977, L 145, 1. lpp.).

3 Padomes Direkt?va (2006. gada 28. novembris) par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

4 OV 1973, L 228, 3. lpp.

- 5 OV 1984, L 339, 21. lpp.
- 6 OV 1979, L 63, 1. lpp.
- 7 OV 2002, L 77, 11. lpp.
- 8 OV 2002, L 345, 1. lpp.
- 9 OV 2009, L 335, 1. lpp.
- 10 Prasītājas uzskata, ka šī prakse ir turpinājusies līdz 2019. gada 1. aprīlim.
- 11 Iesniedzātāja precīzi, ka pirms 2005. gada 1. janvāra atšķirīgā attieksme pret šiem pakalpojumiem atkarībā no tā, vai tos sniedza apdrošinātājs vai uzņēmumi, kas nav apdrošinātāji, izrietēja no valsts tiesību aktiem. Ar šajiem datumā izdotajiem grozījumiem tiesību aktos tika atcelts apdrošināšanas darījumu atbrīvojuma no nodokļa ierobežojums atkarībā no pakalpojumu sniedzēja statusa, jo šī atšķirīgā attieksme vairs neatbilda likumam. Tomēr pēc šiem grozījumiem valsts nodokļu iestādes faktiski turpināja veikt šādu nošķiršanu.
- 12 Tiesa 2003. gada 20. novembra sprieduma *Taksatorringen* (C-8/01, EU:C:2003:621) 44. punktā ir nospriedusi, ka Sestās direktivas 13. panta B daļas a) punktā ietvertā frāze “ar darījumiem, ko veic apdrošināšanas mērķi un apdrošināšanas aģenti” attiecas tikai uz pakalpojumiem, ko sniedz profesionāļi, kuri vienlaikus ir saistīti gan ar apdrošinātāju, gan apdrošināto personu.
- 13 Skat. it īpaši spriedumu, 2015. gada 9. decembris, *Fiscale Eenheid X* (C-595/13, EU:C:2015:801, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 14 Skat. it īpaši spriedumus, 2010. gada 28. oktobris, *Axa UK* (C-175/09, EU:C:2010:646, 25. punkts); 2013. gada 17. janvāris, *Woningstichting Maasdriel* (C-543/11, EU:C:2013:20, 25. punkts); 2014. gada 12. jūnijs, *Granton Advertising* (C-461/12, EU:C:2014:1745, 25. punkts); 2016. gada 17. marts, *Aspiro* (C-40/15, EU:C:2016:172, 20. punkts); 2017. gada 16. novembris, *Kozuba Premium Selection* (C-308/16, EU:C:2017:869, 39. un 45. punkts); 2018. gada 25. jūlijs, *DPAS* (C-5/17, EU:C:2018:592, 29. punkts), kā arī 2018. gada 19. decembris, *Mailat* (C-17/18, EU:C:2018:1038, 37. punkts).
- 15 Spriedums, 2019. gada 10. aprīlis, *PSM “K”* (C-214/18, EU:C:2019:301, 43. punkts).
- 16 Spriedumi, 2006. gada 4. maijs, *Abbey National* (C-169/04, EU:C:2006:289, 68. punkts), un 2013. gada 7. marts, *GfBk* (C-275/11, EU:C:2013:141, 31. punkts).
- 17 2007. gadā Komisija iesniedza Padomei priekšlikumu direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112, kurā bija skaidrota attieksme pret apdrošināšanas pakalpojumiem un finanšu pakalpojumiem (COM(2007) 747, galīgā redakcija). Tā tostarp piedāvāja iekļaut jaunu 135.a pantu ar definīciju. “Apdrošināšanas un pārpalīdzības darījumi” tika definēti kā “saistības, kas uzlikta par pienākumu personai, saņēmējam maksājumu, riska iestāšanās gadījumā nodrošināt citai personai zaudējumu atlīdzību vai pabalstu, kā noteikts minētajās saistībās”. Padome nepieņēma priekšlikumu, un 2016. gadā tas tika atsaukts.
- 18 Spriedums, 2014. gada 13. marts, *ATP PensionService* (C-464/12, EU:C:2014:139, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 19 Spriedumi, 1999. gada 25. februāris, *CPP* (C-349/96, EU:C:1999:93, 17. punkts); 2001.

gada 8. marts, *Skandia* (C?240/99, EU:C:2001:140, 37. punkts); 2003. gada 20. novembris, *Taksatorringen* (C?8/01, EU:C:2003:621, 39. punkts); 2006. gada 7. decembris, Komisija/Grie?ija (C?13/06, EU:C:2006:765, 10. punkts); 2009. gada 22. oktobris, *Swiss Re Germany Holding* (C?242/08, EU:C:2009:647, 34. punkts); 2013. gada 17. janv?ris, *BG? Leasing* (C?224/11, EU:C:2013:15, 55. un 58. punkts); 2015. gada 16. j?lijs, *Mapfre asistencia un Mapfre warranty* (C?584/13, EU:C:2015:488, 28. punkts), un 2016. gada 17. marts, *Aspiro* (C?40/15, EU:C:2016:172, 22. punkts).

20 Spriedumi, 1999. gada 25. febru?ris, *CPP* (C?349/96, EU:C:1999:93, 17. punkts); 2003. gada 20. novembris, *Taksatorringen* (C?8/01, EU:C:2003:621, 39. punkts), un 2016. gada 17. marts, *Aspiro* (C?40/15, EU:C:2016:172, 22. punkts).

21 ?ener?ladvok?tes J. Kokotes [J. Kokott] secin?jumi liet? *Aspiro* (C?40/15, EU:C:2015:850, 26. punkts).

22 Skat. it ?paši spriedumu, 2015. gada 16. j?lijs, *Mapfre asistencia un Mapfre warranty* (C?584/13, EU:C:2015:488, 42. punkts). It ?paši sav? 2009. gada 22. oktobra spriedum? *Swiss Re Germany Holding* (C?242/08, EU:C:2009:647) Tiesa uzskat?ja, ka dz?v?bas p?rapdrošin?šanas l?gumu portfe?a nodošana pret atl?dz?bu nav apdrošin?šanas dar?jums Direkt?vas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratn? un t?tad uz to neattiecas šaj? ties?bu norm? paredz?tais atbr?vojums.

23 ?ener?ladvok?tes J. Kokotes secin?jumi liet? *Aspiro* (C?40/15, EU:C:2015:850, 26. punkts). Skat. ar? spriedumu, 2016. gada 17. marts, *Aspiro* (C?40/15, EU:C:2016:172, 29. punkts).

24 Šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2003. gada 20. novembris, *Taksatorringen* (C?8/01, EU:C:2003:621, 43. punkts).

25 Spriedumi, 2001. gada 8. marts, *Skandia* (C?240/99, EU:C:2001:140), un 2016. gada 17. marts, *Aspiro* (C?40/15, EU:C:2016:172, 23. punkts).

26 Spriedumi, 1999. gada 25. febru?ris, *CPP* (C?349/96, EU:C:1999:93, 22. punkts); 2003. gada 20. novembris, *Taksatorringen* (C?8/01, EU:C:2003:621, 40. un 41. punkts); 2013. gada 17. janv?ris, *BG? Leasing* (C?224/11, EU:C:2013:15, 59. punkts), k? ar? 2015. gada 16. j?lijs, *Mapfre asistencia un Mapfre warranty* (C?584/13, EU:C:2015:488, 30. punkts).

27 2016. gada 17. marta spriedum? *Aspiro* (C?40/15, EU:C:2016:172) Tiesai bija j?izv?rt?, vai darb?bu, ko veido atl?dz?bas pras?bu administr?šana apdrošin?šanas sabiedr?bas v?rd? un lab?, var uzskat?t par t?du, kuru veic "apdrošin?šanas m?kleri un a?enti" Direkt?vas 2006/112 135.°panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratn?.

28 Šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2016. gada 17. marts, *Aspiro* (C?40/15, EU:C:2016:172, 35. un n?kamie punkti).

29 Spriedums, 2013. gada 7. marts (C?424/11, EU:C:2013:144).

30 Spriedums, 1999. gada 25. febru?ris (C?349/96, EU:C:1999:93).

31 Spriedums, 1999. gada 25. febru?ris (C?349/96, EU:C:1999:93, 18. punkts).

32 Spriedums, 2001. gada 8. marts (C?240/99, EU:C:2001:140).

33 Spriedums, 2001. gada 8. marts (C?240/99, EU:C:2001:140, 30. punkts).

- 34 Ēenerġladvokġtes J. Kokotes secinġjumi lietġ *TNT Post UK* (Cġ357/07, EU:C:2009:7, 50. punkts). Mans izcġlums. Tobrġd atsauce uz bija Sesto direktġvu.
- 35 Spriedums, 2014. gada 4. septembris, *Vnuk* (Cġ162/13, EU:C:2014:2146, 42. punkts).
- 36 Runa ir par “dzġvġbas” apdrošinġšanas veidu, mġĶa rentes apdrošinġšanu, papildu apdrošinġšanu, ko veic dzġvġbas apdrošinġšanas uzġġmumi un apdrošinġšanu, kġdu piedġvġrijġ un Apvienotajġ Karalistġ, sauktu par *permanent health insurance*. Jġnorġda, ka visi ġie veidi paġġ direktġvġ ir kvalificġti kġ “apdrošinġšana”.
- 37 Direktġvġ ir minġtas tontġnas, kapitġla izpirkġšanas darġjumi, kas pamatoti ar statistikas aprġġiniem, [kolektġvo] pensiju fondu pġrvaldġba un apdrošinġšanas sabiedrġbu veiktġs darbġbas, kas minġtas *code franġais des assurances* [Francijas apdrošinġšanas kodeksa] IV grġmatas 4. sadaġas 1. nodaġġ.
- 38 Skat. Otrġs maksġtspġjas direktġvas 2. panta 3. punkta b) un c) apakġpunktu.
- 39 Skat. Direktġvas 2002/83 2. panta 2. punktu un Otrġs maksġtspġjas direktġvas 2. panta 3. punkta b) apakġpunkta iii) punktu.
- 40 Spriedums, 2012. gada 1. marts (Cġ166/11, EU:C:2012:119).
- 41 Skat. it ġpaġi minġtġ sprieduma 29. un 30. punktu.
- 42 Runa ir par ġġdġm valodġm: dġġu, vġcu, angġu, franġu, itġġu un holandieġu.
- 43 Pirmġs dzġvġbas apdrošinġšanas direktġvas 7. panta 2. punktġ ir atsauce uz “forsikringsklasse” dġġu valodġ un “class of insurance” angġu valodġ. ġġs direktġvas pielikuma nosaukums ir attiecġgi “Inddeling efter klasse” un “Classes of Insurance”.
- 44 Pirmġs dzġvġbas apdrošinġšanas direktġvas 7. panta 2. punktġ un tġs pielikumġ ir atsauce uz “Einteilung nach Zweigen” vġcu valodġ, “Classification par branche” franġu valodġ, “Lassificazione per ramo” itġġu valodġ un “Indeling per branche” holandieġu valodġ.
- 45 “Apdrošinġšanas veidu” saraksts ir saglabġts direktġvġs, kas ir pieġemtas pġc Pirmġs dzġvġbas apdrošinġšanas direktġvas (skat. Direktġvas 2002/83 I pielikuma VII punktu un Otrġs maksġtspġjas direktġvas II pielikuma VII punktu).
- 46 ġajġ nozġmġ skat. spriedumus, 2006. gada 23. novembris, *ZVK*, Cġ300/05 (EU:C:2006:735, 16. punkts un tajġ minġtġ judikatġra); 2013. gada 24. oktobris, *Haasovġ* (Cġ22/12, EU:C:2013:692, 48. punkts), kġ arġ 2013. gada 24. oktobris, *Drozdovs* (Cġ277/12, EU:C:2013:685, 39. punkts).
- 47 Attiecġbġ uz tiesġbu aktiem, ar ko aizstġj Pirmo dzġvġbas apdrošinġšanas direktġvu, tas ir: “attiecas administratġvo iestġĶu uzraudzġba, kuras atbild par privġtpersonu apdrošinġšanas uzraudzġbu” (Direktġvas 2002/83 2. panta 2. punkts) un “attiecas to iestġĶu uzraudzġba, kuras atbild par privġtġs apdrošinġšanas uzraudzġbu” (Otrġs maksġtspġjas direktġvas 2. panta 3. punkta b) apakġpunkts).
- 48 Ēenerġladvokġta L. M. Pojareġa Maduru secinġjumi lietġ *Arthur Andersen* (Cġ472/03, EU:C:2005:8, 13. punkts).
- 49 Ēenerġladvokġta P. Mengoci secinġjumi lietġ *Swiss Re Germany Holding* (Cġ242/08,

EU:C:2009:300, 25. punkts).

50 ĒenerĒladvokĒta L. M. Pojareša Maduru secinĒjumi, kas sniegti 2005. gada 12. jĒnijĒ lietĒ, kurĒ pasludinĒts 2005. gada 3. marta spriedums *Arthur Andersen* (CĒ472/03, EU:C:2005:135, 13. punkts), un ĒenerĒladvokĒta P. Mengoci secinĒjumi lietĒ *Swiss Re Germany Holding* (CĒ242/08, EU:C:2009:300, 25. punkts).

51 Spriedums, 1999. gada 25. februĒris, CĒ349/96, EU:C:1999:93, 23. punkts.

52 ĒenerĒladvokĒtes J. Kokotes secinĒjumi lietĒ *Aspiro* (CĒ40/15, EU:C:2015:850, 39. punkts).

53 ĒenerĒladvokĒta N. Fennelija secinĒjumi lietĒ *CPP* (CĒ349/96, EU:C:1998:281, 26. punkts).

54 Proti, kĒ Komisija to paskaidroja savu apsvĒrumu 30. punktĒ, apdrošinĒtĒ samaksĒto prĒmiju veido divi elementi: pirmkĒrt, atlĒdzĒba par apdrošinĒtĒja sniegtajiem pakalpojumiem un, otrkĒrt, iemaksa kapitĒla rezervĒ, kas pĒc tam tiek ieguldĒta un izmantota, lai nodrošinĒtu riskus, kad tie iestĒjas, tomĒr ŒĒ iemaksa netiek izmaksĒta kĒ atlĒdzĒba par pakalpojumu un tĒtad tĒ nevar tikt aplikta ar PVN. Komisija atzĒst, ka izmaksĒto prĒmiju kopĒjo summu var analizĒt un sadalĒt atbilstoŒi abiem minĒtajiem elementiem, bet parasti to var darĒt tikai *a posteriori*. TĒdĒjĒdi ar nodokli aplikamo summu nevar iepriekŒ noteikt katram apdrošinĒŒanas prĒmijas maksĒjumam, kas esot nepiecieŒams, lai piemĒrotu paŒreizĒjo PVN sistĒmu.

55 Spriedums, 1999. gada 25. februĒris (CĒ349/96, EU:C:1999:93, 18. punkts).

56 Spriedums, 2001. gada 8. marts (CĒ240/99, EU:C:2001:140, 30. punkts).

57 Spriedums, 1999. gada 25. februĒris (CĒ349/96, EU:C:1999:93).

58 Spriedums, 1999. gada 25. februĒris (CĒ349/96, EU:C:1999:93).

59 Spriedums, 1999. gada 25. februĒris (CĒ349/96, EU:C:1999:93).

60 Spriedums, 1999. gada 25. februĒris (CĒ349/96, EU:C:1999:93).

61 Spriedums, 2001. gada 8. marts (CĒ240/99, EU:C:2001:140).

62 Spriedums, 1999. gada 25. februĒris (CĒ349/96, EU:C:1999:93).

63 Spriedums, 2001. gada 8. marts (CĒ240/99, EU:C:2001:140).

64 Skat. it ĒpaŒi spriedumu, 2012. gada 15. novembris, *Zimmermann* (CĒ174/11, EU:C:2012:716, 48. punkts un tajĒ minĒtĒ judikatĒra).

65 ŒajĒ nozĒmĒ skat. spriedumu, 2009. gada 29. oktobris, *NCC Construction Danmark* (CĒ174/08, EU:C:2009:669, 44. punkts).

66 ŒajĒ nozĒmĒ skat. spriedumu, 2012. gada 19. jĒlijs, *Deutsche Bank* (CĒ44/11, EU:C:2012:484, 45. punkts).